

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Martina Bobáka ve věci

žalobce: **V. N. H.**, nar. X
státní příslušnost X
pobytem X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Eichlerem
sídlem S. K. Neumanna 2052, Varnsdorf

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu
cizinců**
sídlem Nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí představenstva žalovaného ze dne 9. 11. 2022, č. j. MV-170413-5/SO-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 9. 11. 2022, č. j. MV-170413-5/SO-2022, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 12. 8. 2022, č. j. OAM-30048-23/DP-2021

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

a toto rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny potvrdil.

2. Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že žalobce podal dne 26. 7. 2021 na Velvyslanectví České republiky v Bratislavě žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území. V průběhu řízení byla správnímu orgánu poskytnuta k osobě žalobce informace v režimu utajení „VYHRAZENÉ“.
3. Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky vydalo dne 12. 9. 2022 rozhodnutí, č. j.: OAM-30048-23/DP-2021, že žádost se zamítá a povolení k dlouhodobému pobytu se dle 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) a dále ve spojení s § 9 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/199 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 1. 8. 2021 (dále jen zákon o pobytu cizinců) neuděluje, neboť je důvodné nebezpečí, že by žadatel při svém pobytu na území mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
4. V odůvodnění rozhodnutí prvostupňový správní orgán uvedl, že poskytnutá utajovaná informace obsahuje údaje, které vedou k závěru, že žalobce závažným způsobem narušuje veřejný pořádek, respektive že existuje důvodné nebezpečí, že by tak mohl učinit. Nebezpečí narušení veřejného pořádku závažným způsobem je pak důvodem, pro který má být cizinci odepřen vstup na území, a také důvodem pro zamítnutí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. K utajované informaci správní orgán uvedl, že obsahuje popis konkrétních zjištění, popis konkrétního jednání žalobce, je věrohodná a je podpořena podklady, které jsou součástí správního spisu. Jednání žadatele je způsobilé narušit veřejný pořádek. Správní orgán dále odkázal na předcházející odsouzení žalobce pro spáchání zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy. Současně uvedl, že rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 10 došlo k zahlázení odsouzení. Správní orgán vyložil neurčitý právní pojem „závažné porušení veřejného pořádku“ a zdůraznil, že k naplnění důvodu pro odepření vstupu cizinci na území dostačuje, aby jeho jednání bylo způsobilé narušit veřejný pořádek. Správní orgán uvedl, že z utajované informace vedené správním orgánem pod č. j. V35/2022-OAM je patrné, že vychází z osobní činnosti, jednání a chování žalobce, vztahuje se k delšímu časovému období a poskytuje takové podklady, ze kterých lze učinit úsudek o jejich věrohodnosti. Správní orgán dospěl k závěru, v daném případě existuje důvodné nebezpečí, že by žalobce mohl při svém pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
5. K otázce přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého života žalobce správní orgán uvedl, že zásah do práva žalobce na soukromý a rodinný život je v daném případě přípustný, neboť není mimořádně závažný. V daném případě nevydáním povolení nedojde ke zhoršení pobytového statusu žalobce, neboť tento tímto povolením již několik let nedisponuje. Žalobce je oprávněn na území České republiky pobývat přechodně bez víza dle § 18 odst. d) bod 5. zákona o pobytu cizinců jako držitel dokladu o povolení k pobytu na území jiného smluvního státu (Slovensko), čímž je dopad do rodinného života velmi zmírněn. Z právních předpisů nelze dovodit nárok a právo žalobce na pobyt v České republice. Členové rodiny žalobce jsou státními příslušníky X, rodině tedy nic nebrání ve společném soužití v zemi původu.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

6. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný poukázal na obecnost námitek tvrdících porušení vyjmenovaných ustanovení zákona č. 500/2004 S., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) a uvedl, že porušení označených ustanovení správního řádu neshledal. Po nahlédnutí do písemnosti obsahující utajované informace žalovaný konstatoval, že obsah písemnosti považuje za dostatečně konkrétní, věrohodný, přesvědčivý a relevantní. Původce utajované informace (Policie ČR) je hodnověrný. Žalovaný dospěl ke stejnému závěru jako prvostupňový orgán, že je dáno důvodné nebezpečí, že by žalobce při svém pobytu na území mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek, neboť dlouhodobě rozvíjí styky s kriminálním prostředím v České republice. Jednání žalobce ohrozilo veřejný zájem na dodržování zákonů a vymahatelnosti práva. Utajované informace obsahují nejen tvrzení původce informací, ale také popis konkrétních skutečností, z nichž toto tvrzení vychází, a jejich zdroj. Byla naplněna i podmínky aktuálnosti chování, neboť žalobce se zjištěným způsobem projevuje po delší dobu. K odkazu na dřívější pravomocné odsouzení v prvostupňovém rozhodnutí a na zrušení povolení k trvalému pobytu z důvodu pravomocného odsouzení za spáchání úmyslného trestného činu k nepodmíněnému trestu odnětí svobody žalovaný uvedl, že tento odkaz je pouze doplněním učiněného závěru, že žalobce představuje důvodné nebezpečí z hlediska zájmu na dodržování veřejného pořádku. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že podkladem pro zamítnutí žádosti byla písemnost obsahující utajované informace, ze kterých je zřejmé, že žalobce dlouhodobě udržuje kontakty (*tedy i v současné době*) s kriminálním prostředím na území České republiky, nehledě na skutečnost, že přímé či nepřímé jednání žalobce ohrozilo veřejný zájem na dodržování zákonů a vymahatelnost práva. Jednání žalobce či jednání činěné v jeho prospěch má hlubší přesah do společnosti. Žalobce je třeba považovat za bezpečnostní riziko pro zachování veřejného pořádku na území, a to v současné době.
7. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dále poukázal na to, že žalobce je oprávněn na území České republiky částečně pobývat přechodně bez víza dle § 18 písm. d) bodu 5 zákona o pobytu cizinců jako držitel dokladu o povolení k pobytu na území jiného smluvního státu (Slovenské republiky), kdy doba pobytu na území nepřekročí 3 měsíce. Dle názoru žalovaného možnost pobývat na území přechodně bez víza je schopna přispět k požadované proporcionalitě mezi důvody zamítnutí žádosti a jeho důsledky.
8. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 31/2011 – 101 ze dne 25. 11. 2011, ze kterého lze dovodit, že závažným narušením veřejného pořádku může být i jednání či chování, které nenaplňuje skutkovou podstatu trestného činu, tedy jako závažné narušení veřejného pořádku mohou být chápány i styk a činnost v okolí kriminálního prostředí. Po přezkoumání utajovaných informací dospěl žalovaný k závěru, že je vyloučena možnost, že by žalobce přicházel do kontaktu s kriminálním prostředím náhodně, či dokonce nevědomky, když tyto kontakty jsou dlouhodobé a opakovaně se vyskytující v různých sférách jeho života.
9. Žalovaný k obsahu utajované informace uvedl, že poznatky v ní uvedené vyhovují judikaturou kladeným požadavkům a odůvodnil, proč s jejím obsahem nemůže být žalobce seznámen. Povinnost uvést podstatné důvody způsobem, který náležitě zohlední nutnost zachování důvěrnosti důkazů, byla prvostupňovým správním orgánem zachována.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

10. Žalovaný uzavřel, že v případě žalobce existuje důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Taková skutečnost je důvodem pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem společného soužití rodiny na území podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. g) a dále ve spojení s § 9 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 1. 8. 2021. Při posouzení, zda došlo k naplnění důvodu uvedeného v § 9 odst. 1 písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 1. 8. 2021, správní orgán I. stupně zohlednil veškeré relevantní informace a zjistil skutkový stav, který má oporu ve spisovém materiálu. Současně je tento závěr v souladu s veřejným zájmem a odpovídá okolnostem daného případu ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb.
11. K otázce přiměřenosti dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce žalovaný poukázal na to, že v řízení před správním orgánem I. stupně takový dopad žalobce nenamítal a zákon o pobytu cizinců nestanovil povinnost posuzovat přiměřenost rozhodnutí o zamítnutí žádosti dle § 174a uvedeného zákona. Z okolností známých správnímu orgánu I. stupně z jeho činnosti či vyplývajících z žádosti nebylo zjištěno, že by napadené rozhodnutí mohlo být rozporné s čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, pokud jde o zásah do soukromého a rodinného života účastníka řízení. Správní orgán I. stupně v dostatečné míře posoudil proporcionalitu mezi důvody zamítnutí žádosti a jeho důsledky, tedy nebezpečnost jednání účastníka řízení a případného zásahu do jeho soukromého a rodinného života.
12. Nové, konkrétní skutečnosti, které by svědčily o změně zjištěného stavu, nevyšly najevo ani v odvolacím řízení. Tvrzeňá újma na soukromém, ekonomickém, sociálním, kulturním životě nebyla nijak blíže doložena ani prokázána - tvrzení žalobce jsou obecná a neurčitá. Ani předchozí několikaletý pobyt účastníka řízení na území na základě povolení k trvalému pobytu nemůže způsobit nepřiměřenost napadeného rozhodnutí. Žalovaný má za to, že oprávnění k pobytu na území České republiky není svou povahou ničím, co by bylo jedinečné, nenahraditelné a specifické. Žalovaný dospěl k závěru, že v tomto směru nedošlo k porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, neboť ten nezaručuje cizincům právo pobytu na území České republiky bez splnění zákonných podmínek. Správní orgán I. stupně tak rozhodoval v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o pobytu cizinců a správního řádu.
13. Při hodnocení přiměřenosti dopadu rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že žalobce je díky povolení k pobytu ve Slovenské republice oprávněn na území České republiky pobývat přechodně bez víza dle § 18 písm. d) bodu 5 zákona o pobytu cizinců, čímž je případný dopad do rodinného a soukromého života účastníka řízení velmi zmírněn. Žalobci není zakazován budoucí pobyt na území (účastník řízení, jak již bylo několikrát uvedeno, může, a to i do budoucna, pobývat na území České republiky přechodně bez víza), není mu ukládáno správní vyhoštění, tedy je třeba napadené rozhodnutí vnímat jako přiměřené s ohledem na zájem státu, aby právo pobytu náleželo pouze cizincům, kteří pro něj nebudou představovat nebezpečí závažného narušení veřejného pořádku.
14. S odkazem na § 2 odst. 4 zákona správního řádu žalovaný uvedl, že ve veřejném zájmu je, aby byly dodržovány zákony České republiky a jiné právní předpisy a aby nebyly normy v nich obsažené ze strany jednotlivců porušovány. Pokud je účastník řízení pro toto nebezpečím, není důvodné nadřazovat individuální právo účastníka řízení na ochranu jeho soukromého života nad veřejný zájem České republiky na ochraně společnosti. S ohledem na obsah utajované informace dospěl žalovaný k názoru, že veřejný zájem v posuzovaném

případě jednoznačně převažuje nad zájmem jednotlivce, neboť je ve veřejném zájmu, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují a ctí její zákony a jejichž pobyt není v rozporu se zájmy České republiky.

15. K nezletilým dětem žalobce žalovaný zopakoval, že žalobcova rodina není rozhodnutím zcela zbavena možnosti vést společný rodinný život. Kontakt s rodinou může žalobce realizovat skrze vzájemné návštěvy na základě možnosti pobývat na území přechodně bez víza, nebo rodina může vycestovat společně se žalobcem. Zvýšené finanční náklady ani časovou náročnost s tímto spojenou nelze pokládat za vážnou či dokonce nenahraditelnou újmu.
16. Nezletilý syn žalobce disponuje povolením k trvalému pobytu od narození v roce 2017. Žalobci byla platnost povolení k trvalému pobytu zrušena rozhodnutím z roku 2016, nejpozději od roku 2020 nedisponoval na území povolením k pobytu a musel řešit kontakt se svým nezletilým synem jiným způsobem, příkladně možností pobývat na území přechodně bez víza na základě povolení k pobytu vydanému Slovenskou republikou. Péče o syna tedy byla zajišťována primárně ze strany jeho matky, která disponuje povolením k trvalému pobytu. Obdobné závěry žalovaný přijal i v případě nezletilé dcery žalobce, která od narození v roce 2020 disponuje na území povolením k trvalému pobytu. Rozhodnutím dle názoru žalovaného nejsou nikterak ovlivněna pobytová oprávnění rodinných příslušníků žalobce, ke zhoršení stávajícího stavu nedojde. Na území České republiky se o děti stará jejich matka, která je dle spisového materiálu schopna zajistit péči o děti i po materiální stránce. Styk dětí s jejich otcem není zamezen, může být realizován dokonce na území České republiky, a to relativně snadno a v dostatečné šíři. Nezájem žalobce pobývat na území X, kde mohou žít i jeho děti jakožto státní příslušníci tohoto státu, nemůže jít k tíži správních orgánů.
17. S ohledem na výše uvedené žalovaný uzavřel, že žalobce neprokázal mimořádné okolnosti svého rodinného života, které by odůvodňovaly vydání kladného rozhodnutí o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu. Převažující veřejný zájem, v posuzovaném případě požadavek na ochranu veřejného pořádku, představuje v souladu s čl. 8 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod výjimku ze zákazu zásahu do soukromého a rodinného života účastníka řízení na území České republiky.
18. Důsledek spočívající v určitém zásahu do soukromého a rodinného života žalobce, stejně jako do života členů jeho rodiny, v daném případě zcela koresponduje s tím, že jeho žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu je zamítána proto, že je důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
19. Dle žalovaného v projednávaném případě nedošlo k porušení mezinárodních závazků, kterými je Česká republika vázána. Bylo v dispozici žalobce nebýt bezpečnostním rizikem pro Českou republiku (tedy nebýt v kontaktu a nevyvíjet činnosti ve vztahu ke kriminálnímu prostředí a přímým či nepřímým jednáním neohrožovat veřejný zájem na dodržování zákonů a vymahatelnost práva) a nezadat správním orgánům zákonný důvod pro zamítnutí jeho žádosti.
20. Žalovaný shrnul, že nedošlo k porušení čl. 9 a 10 Úmluvy o právech dítěte. Tato ustanovení chrání právo na rodinný život dítěte a péči jeho rodičů. Česká republika žádným způsobem nebrání styku dětí s rodiči, nijak neomezuje styk dětí s žalobcem, a to ani na území, když tento má možnost v České republice pobývat na základě bezvízového styku.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

21. Dle žalovaného v projednávaném případě není důvod pro spuštění extrateritoriálního účinku Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, ani nedochází k rozporu s Úmluvou o právech dítěte, stejně tak není nepřiměřeným způsobem zasaženo do žalobcova soukromého a rodinného života ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, jakož i do života členů jeho rodiny, a to zejména proto, že přímým důsledkem není narušení rodinných vazeb mezi účastníkem řízení a členy jeho rodiny, neboť v jejich dispozici je rozhodnout se, jakým způsobem budou realizovat svůj rodinný život.
22. Zájem na ochraně veřejného pořádku v posuzovaném případě převážil nad právem na soukromý nebo rodinný život žalobce, jehož jednání představuje důvodné nebezpečí, že by mohl při svém pobytu na území závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy, především v souladu se zákonem č. 326/1999 Sb., ve znění účinném do 1. 8. 2021, a správním řádem. Jeho výrok splňuje požadavky uvedené v § 68 odst. 2 správního řádu a z odůvodnění je zřejmé, jaké důvody vedly k zamítnutí žádosti účastníka řízení, z jakých podkladů správní orgán I. stupně vycházel a jakými úvahami se při aplikaci předpisů řídil. Žalovaný neshledal vady řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Důvod pro zamítnutí žádosti účastníka řízení byl dán.
23. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě žalobu, ve které namítl porušení § 68 odst. 3, § 3, § 4 odst. 1, § 2, § 46 odst. 3 správního řádu a § 56 odst. 1 písm. g) a § 174a zákona o pobytu cizinců. Napadené rozhodnutí nesprávně aprobovalo nezákonnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
24. Žalobce vyslovil domněnku, že utajovaná informace se zakládá toliko na jeho dřívější trestné minulosti, jak to vyplývá i ze znění napadeného rozhodnutí. Je pravdou, že v minulosti byl odsouzen, jelikož trest byl již zahrazen, hledí se na něj, jako by nikdy odsouzen nebyl. Na území České republiky se stýká pouze se svojí rodinou, nepohybuje se v kriminálním prostředí, které by mohlo ohrozit veřejný zájem. Soud by měl znovu posoudit závažnost informací ve výše uvedené písemnosti a posouzení aktuálnosti. Žalobce má za to, že nelze v jeho případě hovořit o závažném narušení veřejného pořádku.
25. Žalobce namítl, že správní orgány nedostatečně posoudily námitku nepřiměřenosti vydaného rozhodnutí z hlediska dopadu do soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodinných příslušníků, pominuly posuzování dopadu rozhodnutí do života jeho manželky a jejich nezletilých dětí, ač právě posouzení dopadu do jejich života by dle současné aktuální judikatury mělo tvořit středobod celého rozhodnutí. Vydané rozhodnutí je nejen v rozporu s § 174a zákona o pobytu cizinců, ale taktéž s článkem 3 odst. 1 a článkem 9 odst. 1 Úmluvy o právech dítěte, neboť se snaží jít proti zájmům dětí a odeprít život otce s rodinou.
26. Napadené rozhodnutí žalobce označil jako nepřezkoumatelné, neboť žalovaný dle jeho názoru dostatečně neposoudil právě přiměřenost zásahu do rodinného a soukromého života žalobce. Nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života je neurčitým právním pojmem, nikoliv správním uvážením, což však správní orgány nikterak nereflektovaly. Žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu, ve kterých byl vyjádřen názor, že pojem „nepřiměřený zásah do rodinného nebo soukromého života“ je neurčitý právní pojem a že podřazení zjištěného skutkového stavu tomuto pojmu je otázkou výkladu práva a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav za využití kritérií stanovených judikaturou, nikoliv předmětem volného správního uvážení.

27. Správní orgány v daném případě potřebná hlediska nezvážily. Mezi tato hlediska patří zejména *povaha a závažnost dotčeného veřejného zájmu (například závažnost porušení veřejného pořádku či trestného činu spáchaného cizincem), délka pobytu cizince v hostitelském státě, doba, jež uplynula od porušení veřejného pořádku či spáchání trestného činu a chování cizince v průběhu této doby, rodinná situace cizince (například doba trvání manželství a jiné faktory vyjadřující efektivnost rodinného života páru), počet nezletilých dětí a jejich věk, dále rozsah, v jakém by byl soukromý nebo rodinný život cizince narušen (tj. vliv na ekonomický, osobní a rodinný život jednotlivce, včetně vlivu na ostatní rodinné příslušníky, kteří by jinak měli právo zůstat v hostitelském členském státě na základě samostatného pobytového oprávnění), rozsah a intenzita vazeb na hostitelský stát (příbuzní, návštěvy, jazykové znalosti apod.) imigrační historie dotčených osob (například porušení imigračních pravidel v minulosti) a v neposlední řadě také věk a zdravotní stav cizince*. Správní orgány způsobily nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí, když nezjistily veškerá hlediska k posouzení přiměřenosti dopadů jak k osobě žalobce, tak jeho rodinných příslušníků. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.
28. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí s tím, že argumentace v žalobě je obdobná argumentaci v odvolání. Zdůraznil, že bylo vycházeno z utajovaných informací, které byly rozhodujícím podkladem pro zamítnutí žádosti. Odsouzení žalobce bylo prvostupňovým správním orgánem zmíněno v souvislosti s hodnocením hodnověrnosti utajovaných informací. Situace žalobce a jeho rodiny byla posouzena komplexně, bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, které v řízení vyšly najevo. Přiměřenost zásahu do rodinných poměrů byla zhodnocena v dostatečném rozsahu. Žalobce ostatně ani v žalobě neuvádí žádné konkrétní skutečnosti, které by měly svědčit o nepřiměřenosti dopadu napadeného rozhodnutí. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
29. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V daném případě soud rozhodl o věci bez jednání, neboť účastníci řízení s takovým postupem vyjádřili souhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.). Před rozhodnutím o žalobě se členové senátu seznámili s písemností, která byla jejím původcem informace označena stupněm utajení „VYHRAZENÉ“.
30. V daném případě byla zamítnuta žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu na území za účelem sloučení rodiny z důvodu, že bylo shledáno důvodné nebezpečí, že by při svém pobytu na území mohl závažným způsobem narušit veřejný pořádek.
31. Podle § 46 odst. 3 zákona o pobytu cizinců pro povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny nebo za účelem vědeckého výzkumu platí obdobně odstavec 1 věta druhá a § 55 odst. 1, § 56 odst. 1 písm. a) až c), e), g), h), l) a m), § 56 odst. 2 písm. a) a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.
32. Podle § 56 odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti uvedené v § 9 odst. 1 písm. a), b), g), h), i) nebo j).

33. Podle § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců policie odepře cizinci vstup na území, jestliže je důvodné nebezpečí, že by cizinec mohl při svém pobytu na území ohrozit bezpečnost státu, závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ohrozit mezinárodní vztahy České republiky.
34. Žalobce v žalobě označil ustanovení správního řádu, která byla dle jeho názoru porušena, aniž by konkretizoval, v čem mělo porušení povinností v nich stanovených spočívat (§§ 2, 3, 4 odst. 1 a 68 odst. 3 správního řádu).
35. K tomuto žalobnímu bodu lze uvést rovněž v obecné rovině, že správní orgány nepřekročily rozsah své pravomoci při rozhodování o žádosti žalobce, vycházely, jak bude uvedeno v další části tohoto rozsudku, ze zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v řízení respektovaly práva žalobce jako účastníka řízení s omezením vztahujícím se k písemnosti obsahující utajované informace.
36. Pokud se týká rozsahu odůvodnění rozhodnutí, který je stanoven v § 68 odst. 3 správního řádu, tento byl správními orgány obou stupňů respektován. Uvedly důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.
37. Pokud se jedná o další, již konkrétní námitky žalobce, ani tyto soud neshledal jako důvodné.
38. V této věci bylo jednoznačně vycházeno ze zprávy, která obsahuje informace označené stupněm utajení „VYHRAZENÉ“. Tato zpráva dle soudu svým obsahem naplňuje požadavky kladené na informace způsobilé k závěru, že osoba, které se informace týkají, představuje důvodné nebezpečí, že může závažným způsobem narušit veřejný pořádek. Ze zprávy lze dovodit, jakým způsobem se žalobce ve sledovaném období choval. Informace se rozhodně se nevztahují pouze k žalobcem zmiňovanému trestnímu odsouzení, zachycují aktuální stav před vydáním rozhodnutí. Skutečnosti zjištěné k osobě žalobce a popsané situace svědčí o tom, že se nejedná o jednorázové jednání nebo o jednání, u kterého by bylo možné vyloučit narušení zájmů chráněných právními předpisy či vyplývajících z respektovaných společenských norem závažným způsobem. Soud se ztotožňuje s hodnocením informací poskytnutých Policií České republiky žalovaným. Tyto jsou dostatečně konkrétní, věrohodné, přesvědčivé a relevantní.
39. Pokud se týká přiměřenosti zásahu do rodinného života žalobce, žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Poukázal na to, že správní orgány obou stupňů nereflektovaly skutečnost, že se v dané problematice jedná o otázku interpretace a aplikace práva a nikoliv o správní uvážení.
40. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být však vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Taková situace v dané věci nenastala. Správní orgány se otázkou dopadu rozhodnutí do rodinného života žalobce i dětí a manželky zabývaly a v dostatečném rozsahu uvedly, proč považují dopad rozhodnutí za přiměřený.

41. V daném případě považuje soud za potřebné zdůraznit, že žalobci přes zamítnutí žádosti nebyl znemožněn zcela styk s nezletilými dětmi, když na území České republiky mohl pobývat přechodně bez víza. Rovněž fakticky nebyly návštěvy rodiny v České republice komplikované, když žalobce pobýval ve Slovenské republice, a to v Bratislavě. Žalobce v průběhu správního řízení ani v žalobě neuvedl žádné konkrétní okolnosti, které by vyžadovaly jeho nepřerušovanou přítomnost v rodině. Naopak z výsledků šetření lze dovodit, že matka je schopná po materiální stránce zajistit péči o nezletilé. Za nesprávný nelze označit názor žalovaného, že ostatně rodině nic nebrání v tom, aby žila společně v X, jehož státním občanstvím všichni disponují. Nelze nepřihlídnout k tomu, že žalobce nejméně od roku 2020, jak uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neměl na území České republiky povolen pobyt a styk s rodinou se tedy uskutečňoval již dva roky před vydáním napadeného rozhodnutí v rámci jeho přechodných pobytů. Napadené rozhodnutí tedy nepředstavuje zcela nový a neočekávaný dopad do jeho rodinných vztahů.
42. Pokud se jedná o námitku nevypořádání hledisek uvedených v § 174a zákona o pobytu cizinců, k tomu je třeba uvést, že v § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců je uveden demonstrativní výčet hledisek, to je zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délka pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povaha a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzita vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
43. Soud má za to, že dopadem rozhodnutí do rodinného života se žalovaný zabýval dostatečně jak z hlediska žalobce, tak z hlediska jeho nezletilých dětí a manželky. Zamítnutí žádosti nemá žádný vliv na povolení k pobytu vydaná pro manželku a děti, jejich pobytový statut se nemění. Kontakt s rodinou byť v poněkud omezené míře je zajištěn, děti se mohou se žalobcem jako se svým otcem stýkat. Jak bylo již uvedeno shora, žalobce neuváděl žádné okolnosti, ze kterých by vyplývaly speciální potřeby rodiny, které by vyžadovaly jeho nepřetržitou přítomnost na území republiky. Žalobce rovněž neuváděl žádné výjimečné okolnosti ve vztahu se své osobě. Závěr žalovaného, že dopad rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, je takového rázu, že nepředstavuje důvod pro vyhovění žádosti, je v souladu s příslušnými právními předpisy.
44. Žalovaný rovněž v dostatečné míře srovnal existenci nebezpečí, že žalobce může závažným způsobem narušit veřejný pořádek, s omezenou možností žalobce být v kontaktu s dětmi a manželkou. Soud se vzhledem k obsahu utajovaných informací ztotožnil s názorem žalovaného, že zájem na ochraně veřejného pořádku v daném případě převažuje nad právem na rodinný život žalobce. Správní orgán prvního stupně řádně rozvedl, co se rozumí pojmem „veřejný pořádek“ a kdy se jedná o závažný způsob narušení veřejného pořádku. U žalobce byly shledány důvody pro zamítnutí žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem sloučení rodiny stanovené v § 9 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců.
45. Ze shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
46. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. V.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 20. dubna 2023

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu